

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาารูปแบบบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตและอาชีพ ของนักเรียนโรงเรียนจระเข้วิทยายน
ผู้วิจัย	นายจิระยุทธ พุทธรักษาพิทักษ์
ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยนาระผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนจระเข้วิทยายน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25
ปีที่พิมพ์	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนโรงเรียนจระเข้วิทยายน 2) พัฒนารูปแบบบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนโรงเรียนจระเข้วิทยายน และ 3) ทดลองใช้รูปแบบบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนโรงเรียนจระเข้วิทยายน และ 4) ประเมินรูปแบบบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนโรงเรียนจระเข้วิทยายน กลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 13 คน ครูผู้สอน จำนวน 29 คน นักเรียน จำนวน 204 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 204 คน โรงเรียนจระเข้วิทยายน ในปีการศึกษา 2562 เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการเรียนรู้ แบบสนทนากลุ่ม แบบสอบถามประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ แบบประเมินพฤติกรรมทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบ การวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นโดยใช้ Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนโรงเรียนจระเข้วิทยายน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$) และสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.70$) ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) โดยรวมเท่ากับ 0.56

2. ผลการพัฒนารูปแบบพบว่า รูปแบบมี 4 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการดำเนินงาน มี 6 ขั้นตอน คือ (1) นโยบายและเป้าหมายร่วม (2) การส่งเสริมภาวะผู้นำร่วมและการพัฒนาครู (3) โครงสร้างสนับสนุนการเรียนรู้ (4) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน (5) การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ และ (6) การนิเทศการจัดการเรียนรู้ และ 4) การวัดและประเมินผล ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของร่างรูปแบบ โดยรวมมีความเหมาะสม ร้อยละ 91.96 และความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบ โดยรวมมีความเป็นไปได้ ร้อยละ 91.07 และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของร่างคู่มือการใช้รูปแบบ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ร้อยละ 100

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนโรงเรียนจระเข้วิทยายน พบว่า ค่าเฉลี่ยของทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบทุกด้าน โดยทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนก่อนการใช้รูปแบบ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.60$) และอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นราย

ด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ ด้านความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 2.64$) ด้านการเพิ่มผลผลิตและความรู้รับผิดชอบ ($\bar{X} = 2.61$) และด้านความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว ($\bar{X} = 2.61$) และทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนหลังการใช้รูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ ด้านการเพิ่มผลผลิตและความรู้รับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.41$) ด้านความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.26$) และด้านความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว ($\bar{X} = 4.08$)

ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้เชิงรุกแบบร่วมมือ ($\mu = 4.87$) การพัฒนาสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ($\mu = 4.81$) และการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วยการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\mu = 4.75$)

4. ผลการประเมินรูปแบบบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนโรงเรียนจระเข้วิทยายน พบว่า ผลการประเมินรูปแบบบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนโรงเรียนจระเข้วิทยายน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.64$) และทุกรายการมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด โดยประเด็นการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความเหมาะสม ($\mu = 4.63$) รองลงมาคือ ความเป็นประโยชน์ ($\mu = 4.62$) และความเป็นไปได้ ($\mu = 4.60$) ตามลำดับ โดยด้านความเหมาะสม เห็นว่า รูปแบบมีความเหมาะสมสามารถนำไปพัฒนาวิชาชีพครูและสิ่งที่ประเมินในรูปแบบมีความชัดเจน ($\mu = 4.76$) มีความเหมาะสมอยู่ในอันดับแรกอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นประโยชน์ เห็นว่า รูปแบบทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการสร้างนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียน ($\mu = 4.72$) มีความเป็นประโยชน์เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านความเป็นไปได้ เห็นว่า ท่านสามารถนำเอาความรู้และแนวทางจากองค์ประกอบบริหารจัดการเรียนรู้ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้เชิงรุกแบบร่วมมือไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ($\mu = 4.76$) มีความเป็นไปได้อย่างเป็นอันดับแรกอยู่ในระดับมากที่สุด